

УДК 32.477

Пиріг С. – ст. гр. БМПп-42

Тернопільський державний технічний університет імені Івана Пулюя

ПРОГРАМА ТЕХНІЧНОЇ ДОПОМОГИ ЄС : ШАНС ДЛЯ УКРАЇНИ

Науковий керівник: асистент Стухляк М.П.

Понад десять років тому Україна однією з перших нових суверенних держав Східної Європи підписала з Європейським Союзом Угоду про партнерство та співробітництво. Більше того, в її рамках передбачається підтримка співпраці і між новими незалежними державами в контексті сприяння процесу інтегрування в Європу.

Наразі Україна неодноразово заявляла про своє бажання інтегруватися до престижних міжнародних структур (таких як НАТО, СОТ, ЄС) і взагалі стати повноправним членом світового співтовариства. Керівники цих організацій також час від часу запевняють, що будуть раді бачити Україну серед країн-членів, але в перспективі.

Однією з найважливіших складових зближення України зі світовим співтовариством є її успіхи у створенні ринкової економіки та побудові демократичного суспільства. Європейські країни за можливості сприяють нам у досягненні цієї мети, надаючи, зокрема, міжнародну технічну допомогу. Якщо спробувати оцінити загальну вартість переданих Україні на безплатній і безповоротній основі ресурсів і послуг за роки незалежності, то утвориться дуже значна цифра - понад 2 млрд. дол. США. Проте навряд чи держави-донори і Україна можуть бути задоволені ефектом технічної допомоги. Наші успіхи в ринкових перетвореннях поки що не задовольняють ні нас, ні світове співтовариство. Здебільшого це пояснюється тим, що свого часу обидві сторони не змогли повною мірою оцінити масштаби й гостроту проблем, які доведеться розв'язувати Україні при переході до ринкової економіки.

Сьогодні ситуація у вітчизняній економіці суттєво відрізняється від тієї, яка була майже 14 років тому, коли до України було направлено першу технічну допомогу. Якщо тоді донорам практично ні з ким було співпрацювати, крім уряду та інших офіційних установ, то тепер існує приватний сектор майже в усіх сферах життя. Більше повноважень передається представництву Європейської Комісії в Україні, яке визначає основні напрями надання технічної допомоги і розробляє великі проекти для її реалізації. Бажано, щоб місцеві експерти і неурядові організації, які довели свою здатність сприяти ринковим перетворенням, частіше й з більшими повноваженнями залучалися для реалізації техдопомоги.

Для підвищення ефективності використання техдопомоги донорським організаціям потрібно також ретельніше підходити до відбору її отримувачів в Україні. Як показує практика, багато структур, створених за рахунок технічної допомоги, зникають з ринку одразу ж після закінчення строку фінансування або ж здатні існувати лише за рахунок постійних фінансових вливань з боку донорських організацій і наявності іноземних експертів. На жаль, в Україні поки що не існує високоякісної стратегії розвитку економіки, в рамках якої могли б ефективно використовуватися програми технічної допомоги і кредити міжнародних фінансових організацій. Вони виконують свою позитивну роль у реформуванні лише окремих секторів економіки. Проте, хоч збільшення обсягів кредитування з боку міжнародних фінансових організацій є дуже бажаним, однак не можна забувати, що міжнародні кредити ні за своїми обсягами, ні за цільовою спрямованістю не можуть бути вирішальним фактором. Вони можуть лише доповнювати наші власні зусилля.